

Ҳар бир кўнгилсиз ҳодисада сабр қилиш | Тазкия дарслари (286-дарс)

19:00 / 15.06.2024 3225

يَنَاتَا : تَلَا قَ ةَمَلَسَ مُمُؤ نَع
دُنْعُ نَمَ أَمُؤِي ةَمَلَسَ وُبَا
هُلَلَا يُّلَصِ هَلَلَا لُؤَسَر
دَقَل : لَاقَفَ ، مَلَسَ وِ هِيَلَع

يَلَصَّ هَلْ لَ لُ وُسَرُ نِمُّ تُعَمَّ س
الْوَقَّ مَّ لَسَّ وَ هَيْ لَعُ هَلْ لَ ا
ال « لَ ا ق ، هِبُّ تُرُّ رَسَف
نِي م لَسُّ م لَ ا نِمُّ اَدْحَ اُ بِي صُ ت
ذَنْعُ عَجْرَتُ سَيَفُ ، هَبُّ بِي صُمُّ
مُّ هَلْ لَ ا : لُ وُقَيِّ مُّ ث ، هِبُّ تَبِي صُمُّ
، يَتَبِي صُمُّ يَفُ ي نُرْجَا
الِ ا ، اَهْنَمُّ اُرِي خُ ي لُ فُلْخَا و
مُّ اُ تَلَا ق ، « هِبُّ كِلْ ذَلَعَف
، هُنَمُّ كِلْ ذُ تَطِفَحَف : هَمَّ لَس
هَمَّ لَسُّ وُبَا يُّ فُوتُ اَمَّ لَف
مُّ هَلْ لَ ا : تُلُقُو ، تُعَجْرَتُ سَا
، يَتَبِي صُمُّ يَفُ ي نُرْجَا

مُتْ ، هَنَم اَرْيَخ يَنْفُلْخَاو
نَم :تُلُق يِسْفَن يَلِإُتْغَجَر
ةَمَلَس يِبَأْ نَم رُيَخ يَلَنِيَأْ
يْتِدِعْ تَضَقْنَا اَمَلَف
هَلْلا لُوسَرْ يِلَع نَذَاتْسا
انَأو مَلَسَو هِيَلَعْ هَلْلا يِلَص
تَلَسَعَف ، يِل اِبَاهِإُغْبَدَأْ
هُلْ تَنْذَأو ، ظَرْقُلا نَم يَدِي
مُدَأْة دَاسَو هَلْ تَغَضَوْف
، اَهِيَلَع دَعَقَف ، ف يِل اَهُوشَح
، يِسْفَن يَلِإ يَنْبَطْخَف
، هِتَل اَقَمْ نَم غَرْف اَمَلَف
يِب اَم ، هَلْلا لُوسَرْ اِي :تُلُق

سِيْفُ عِبْرَةَ رَلَا كِبُ نُنْكَتَ اَلْ نَا
عَرِيغُ سِيْفُ عَارْمَا يِنْ كَلَو
يِنْمَ يَرْتُ نَا فَاخْأَفُ ، عَدِي دَش
يُوبُ هَلْ لَا يِنْبِ دَعُيْ أَيُّيْ ش
يِنْسَلَا يِفُ تَلْخَدُ عَارْمَا اِنَاو
أَمَّ أَمَّا « : لَأَقَفُ يِلْ أَيُّعُ تَأْذَ اِنَاو
فَوْسَفِ عَرِيغُ لَانْمِ تَرْكَذ
كُنْمَ لَجَّو زَعُ هَلْ لَا أَهْبِ هُدِي
دَقَفِ يِنْسَلَا نْمِ تَرْكَذَ أَمَّ أَمَّاو
يَلْ بَأَصَا أَيُّ دَلَا لُتْمَ يِنْبِ أَصَا
لَأَيُّغُ لَانْمِ تَرْكَذَ أَمَّ أَمَّاو
« يِلْ أَيُّعُ كُ لَأَيُّعُ أَمَّ نِإْفُ ،
لُؤَسَرَلُ تُمْلَسُ دَقَفُ : تَلْأَقُ

هَيْلَعُ هَلَلَا يَلَّصْ هَلَلَا
لُؤْسَرِ أَهَجُّوزَتَفْ ، مَلَّسَو
هَيْلَعُ هَلَلَا يَلَّصْ هَلَلَا
:ةَمَلَّسُ مُأْتَلِاقَفْ ، مَلَّسَو
يَبَابُ هَلَلَا يَنْلَذْبَأُ دَقَفْ
هَلَلَا لُؤْسَرِ ، هُنْمَ أَرْيَخَ ةَمَلَّسِ
.مَلَّسَو هَيْلَعُ هَلَلَا يَلَّصْ
.دَمْحَأُ هَاوَرِ

Умму Салама розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

«Бир куни Абу Салама Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларидан келди-да: «Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан бир гап эшитиб, хурсанд бўлдим. Ул зот: «Мусулмонлардан бирига мусибат етганда истиржоъ айтса ва сўнгра «Аллоҳумма ажирни фий мусибати вахлуф лий хойром-минҳа» - «Аллоҳим, менга мусибатимда ажр бергин ва унинг ўрнига яхшироғини бергин», деса, айтгани беради», дедилар», деб айтди.

Мен буларни ёдлаб олдим. Абу Салама вафот этганида, истиржоъ айтдим ва «Аллоҳумма ажирни фий мусибати вахлуф лий хойром-минҳа» дуони ўқидим. Сўнгра ўзимча: «Энди менга Абу Саламадан яхшироғи қайда?», дедим.

Иддам чиққандан сўнг Расулуллоҳ келиб, киришга изн сўрадилар. Тери ошлаб ўтирган эдим, қўлимни ювиб, киришларига изн бердим. У зотга ичига хурмонинг юмшоқ қобиғи тўлдирилган тери ёстиқ бердим. Ўтирганларидан сўнг менга уйланмоқчи эканликларини айтдилар.

Ул зот гапларини тугатгач, мен:

«Эй Аллоҳнинг Расули, сизга рағбат қилмаслигим мумкин эмас, лекин мен жуда рашкчи аёлман, мендан сизга ёқмайдиган нарса содир бўлиб, Аллоҳнинг азобига дучор бўлмай, деб қўрқаман. Кейин ёшим катта бўлиб қолди, бунинг устига, болаларим бор», дедим.

Расулуллоҳ алайҳиссалом:

«Сен айтган рашкни Аллоҳ тезда кетказди. Ёш тўғрида гапирсанг, менинг ҳам ёшим бир ерга бориб қолди. Болаларинг бўлса, улар менинг ҳам болаларим», дедилар...

Аллоҳ менга Абу Саламининг ўрнига ундан яхши зотни - Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламни берди».

Аҳмад ривоят қилган.

سَنَأُيْرِعُ شَأْلَا يَسُومُ يَبَأْنَع
دَلَوَاتَامِ إِذَا» : لَأَقِ هَلْ لَأَلْ وُسَر
: هِتْ كِئْ أَلْمُ هَلْ لَأَلْ أَقِ دُبْ عُلَا
؟ يِ دُبْ عَ دَلَوُ مُتْ ضَبَقِ
: لُوقِيَفِ ، مَعَنْ : نُولُوقِيَفِ
؟ إِهْدَاؤُفِ رَمَتْ مُتْ ضَبَقِ

لُؤُقَيِّفُ ، مَعَنَ : نُولُؤُقَيِّفُ
: نُولُؤُقَيِّفُ ؟ يَدْبَعَلَاق اذَام
لُؤُقَيِّفُ ، عَجْرَتُسَاوَاكَدِمَح
اَتَيِّبُ يَدْبَعَلَاق اُونُبَا : هَلَلَا
تَيِّبُ هَوْمَسَوَا ، هَنْجَلَا يَف
يَدْمُرْتَلَا هَاوَر . « دَمَحَلَا

Абу Мусо розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васаллам:

«Қачон банданинг фарзанди вафот этса, Аллоҳ фаришталарига:
«Бандамнинг фарзандини олдингизми?» дейди. «Ҳа», дейишади. У
зот: «Қалбининг самарасини олдингизми?» дейди. «Ҳа», дейишади.

У зот: «Бандам нима деди?» дейди. «Сенга ҳамд ва истиржоъ
айтди», дейди.

Шунда Аллоҳ: «Жаннатда бандамга бир уй бино қилинглар ва уни
«Ҳамд уйи» деб номланглар», дейди», дедилар».

Термизий ривоят қилган.

هَلَلَا يَضَرَّ رِيْرَهُ يَبَا نَع
يَلَصُّ يَبْنَلَا لَلَاق : لَلَاقُ هَنْع

أَزِيَا: «مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلَا
مُكِدَحَ لَعْنُ غَسَّ شَغَطِقْنَا
نَمَاهُنَّ إِفْ، عَجْرَتُ سَيِّلَفِ
رَأَبْلَا هَاوَرِ. «بِيَأَصَمْلَا

Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам:

«Бирортангизнинг оёқ кийимининг ипи узилса ҳам истиржоъ айтсин. Чунки у ҳам мусибатлардан», дедилар».

Баззор ривоят қилган.

Демак, каттаю кичик ҳар бир кўнгилсиз ҳодисада сабр керак: кўзининг қорачиғи, жигарбанди, боласи ўлганда ҳам, оёқ кийимининг ипи узилганда ҳам. Мусибат етгандан кейин дарҳол истиржоъ айтиб, сабр қилиш керак. Ҳамма нарса Аллоҳники ва бари Аллоҳга қайтади, деган эътиқодни маҳкам тутиш керак.

Учинчи қисм.

Ўзига озор берган кишидан интиқом олиш каби келиши ўзига боғлиқ бўлмаган, аммо кетиши унинг ихтиёрида бўлган нарсаларда сабр қилиш.

Мисол учун, бандага биров томонидан гап, ҳаракат ёки унинг жони ёки молига қарши жиноят қилиш ила озор етказилганда, жавоб чораси кўришга қодир бўла туриб, сабр қилиш.

Бу ҳақда Қуръони Каримда шундай оят келади:

﴿الْمُتَوَكِّلُونَ فَلْيَتَوَكَّلِ اللَّهُ وَعَلَىٰ آذَانِنَا مَا عَلَىٰ وَلِيِّنَا ۗ سُبْحٰنَا ۙ هَدٰىنَا ۙ وَقَدْ أَنزَلْنَا ۙ عَلٰى نَبِيِّنَا ۙ وَمَا

«Бизга нима бўптики, Аллоҳга таваккул қилмас эканмиз?! Ҳолбуки, У бизни йўлимизга ҳидоят қилди. Ва сиз берган озорларга албатта

сабр қиламиз. Таваккул қилувчилар Аллоҳгагина таваккул қилсинлар» (Иброҳим сураси, 12-оят).

Аллоҳ таоло шундай марҳамат қилади:

تَصَبَّرُوا وَإِنْ كَثُرَ أَذَىٰ أَشْرَكُوا الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ مِنْ الْكُتُبِ أَوْ تَوَّاءِلِّ الَّذِينَ مِن لَّدُنَّكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ أَمْوَالِكُمْ فِي تَلْبَلُوكِ
﴿١٨٦﴾ الْأُمُورِ عَزِمْنَا مِنْ ذَلِكَ فَإِنَّ تَتَّقُوا

«Албатта, молларингиз ва жонларингизда синалажаксиз. Ва албатта, сиздан олдин китоб берилганлардан ва ширк келтирганлардан кўплаб озор эшитажаксиз. Агар сабр қилсангиз ва тақво қилсангиз, албатта, бу азийматли ишлардандир» (Оли Имрон сураси, 186-оят).

«Руҳий тарбия» китобининг 2-жузи асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2021 йил 14 апрелдаги 03-07/2439-рақамли хулосаси асосида чоп этилган.